

[Svend Jakobsen.]

delse, som Lejernes Landsorganisation har rettet til politiet vedrørende salg af anparter af gamle ejendomme på Frederiksberg. Det kunne tyde på, hvis de oplysninger, der har været fremme i pressen, er rigtige, at der er noget, der ligner trusseredere, på vej ind i boligområdet. Hvis det er tilfældet, og hvis den nuværende lov ikke hjemler adgang til at sætte en bremse for det, er det et område, hvor der er behov for en meget hurtig aktion, og den håber jeg at boligministeren i så fald vil være med til.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er da glad for, at jeg nu kan udtrykke enighed med boligministeren, idet jeg også er overbevist om, at forslagsstillerne til dette forslag har misfortolket statsministerens udtalelser, som de har citeret dem i forslaget.

Stop for huslejeforhøjelser har vi jo allerede i det store og hele, idet den nugældende lov kun giver adgang til forhøjelser i yderst begrænset omfang og slet ikke indebærer mulighed for huslejeforhøjelser, der svarer bare til det øvrige pris- og indkomstniveau.

Med hensyn til forbud mod opsigelser i videre omfang end det, der nu er gældende, vil det virke højst uheldigt, og jeg er overbevist om, at det vil medføre en endnu dårligere udnyttelse af den eksisterende boligmasse.

Til sidst et forbud mod opdeling af ejendomme i ejerlejligheder. Et permanent forbud mod opdeling i ejerlejligheder vil virke meget uheldigt på prisudviklingen på de allerede udstykkede, og forslagsstillerne ville opnå absolut det modsatte af det, de tilsigtede, som boligministeren også var inde på det. Et forbud vil nemlig medføre stærkt stigende priser, for det er jo rent faktisk sådan, at priserne stiger, når udbuddet er for lille i forhold til efterspørgslen. Da størstedelen af Danmarks befolkning ønsker at eje deres egen bolig, er det en asocial politik, forslagsstillerne her gør sig til talsmænd for, idet den formindsker disse menneskers mulighed for at realisere ønsket om at eje deres egen bolig. Tværtimod må folketingets opgave være at føre en politik, der gør det muligt for alle mennesker at komme til at eje deres egen bolig. Generelt er vi modstandere af gennem prisrestriktioner, forbud el-

ler tilskud at fremme bestemte arter af forbrug. Skal der gives tilskud, skal det være til mennesker og ikke til sten.

Christophersen (V):

Det forslag, som er til debat her, synes vi er et dårligt gennemarbejdet forslag, og dets konsekvenser vil på mange måder være uheldige. Der er allerede heroppefra sagt en del herom. Det væsentlige er vel, at forslagens gennemførelse vil betyde en urimelig fastlåsning af en række situationer, en fastlåsning, som hverken lejere eller ejere eller boligmarkedet som helhed kan have glæde af, og derfor afviser vi forslaget. Vi mener ikke, at det er vejen frem, hverken til at skabe en forhandlingssituation, som man lægger lidt op til i bemærkningerne, eller til at skabe en løsning på nogen som helst problemer.

Dahlgaard (RV):

Jeg kan egentlig godt forstå, at kommunisterne har følt sig fristet til at fremsætte dette forslag. Det er ud fra et dialektisk synspunkt meget let forståeligt. Statsministeren har i sin åbningstale fremsat en udtalelse, som oprigtig talt ikke er særlig smart formuleret, og så siger kommunisterne: top, nu skal der være stop for alle huslejeforhøjelser.

Det er vel også det bedste, der kan siges om forslaget, at det er en fornuftig dialektik i den politiske diskussion. I øvrigt er det ikke særlig hensigtsmæssigt. Det knytter sig ikke særlig forstandigt til den gældende ordning på boligmarkedet, altså boligforliget fra 1966, sådan som vi kender det, og det knytter sig heller ikke på en fornuftig måde til den tilstand, som vi formentlig er på vej til at bevæge os frem imod. Det er som en hund i et spil kegler, og det ser ikke særlig smukt ud. Det radikale venstre kan ikke anbefale forslaget.

Bendix (KF):

Det kan det konservative folkeparti heller ikke. Al den stund forslaget rejser tre problemkomplekser, som knytter sig til den samlede boligpolitik, nemlig huslejespørgsmålene, spørgsmålet om lejeloven og spørgsmålet om ejerlejlighedslovbestemmelserne, må man sige, at forslaget i realiteten har fået en første behandling ved de to foregående før-